

Emner af mindre politisk Art, som ærede Medlemmer have berørt lige overfor mig, og som jeg skal tillade mig at dvæle lidt ved. Det er mig da en Glæde først at vende mig imod det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik). Dette ærede Medlem er i Besiddelse af ikke ringe Originalitet og har nu fundet paa, at for at komme en Minister til Livs er det ikke tilstrækkeligt at anvende de almindelige politiske Argumenter. Hvis man kan finde noget lokalt i hans Valgkreds, et eller andet Posthus deroppe, skal der ogsaa gøres Politik paa det, og han skal fremstilles som en Mand, der ikke varetager sine Vælgers lokale Interesser. Og saa fortæller man en Historie. Nu gælder det om denne Historie, som det gælder om de politiske Historier, det ærede Medlem for Middelfart fortæller, at den er ikke meget paa-lidelig. Det ærede Medlem sagde to Ting. For det første, at jeg skulde have talt med Generalpostdirektøren og paavirket ham til, at han ikke maatte lægge noget Posthus i Dybvad. Jeg har aldrig talt med den nuværende Generalpostdirektør om denne Sag. Dernæst, at der skulde have været en Deputation herovre for at virke for et Posthus i Dybvad, og at jeg — saaledes lod det ærede Medlem det forstaa — skulde have stillet mig afvisende dertil og modvirket denne Deputation. Jeg kan meddele det ærede Medlem for Middelfart, at der i Dag i „Aalborg Amtstidende“ findes en Erklæring af Deputationens Medlemmer, som gaar ud paa følgende: For det første, at de have været herovre for at virke for et Posthus i Dybvad, men ikke, for at Posthuset i Flauen-skjold skal nedlægges, hvad de ikke ønske, for det andet, at de have været hos mig i den Anledning, og at jeg har lovet dem Støtte. Og for det tredje kan jeg dernæst meddele det ærede Medlem for Middelfart, at jeg har henvendt mig til min Kollega Indenrigsministeren i den Anledning med den Bøn, Deputationen er fremkommen med. Dette var det ærede Medlems vistnok første Forsøg paa at blande sig i andre Medlemmers rent lokale Spørgsmaal. Jeg ved ikke, om Udfaldet af dette første Forsøg skulde friste det ærede Medlem til at fortsætte. Jeg skulde dog ikke tro det.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) har spurgt, hvordan det gik med en Sag, han interesserede sig for, nemlig Spørgsmaalet om Pensionsret for de under Krigsministeriet sorterende Arbejdere. Jeg kan meddele det ærede Medlem, at Sagen verserer mellem Krigsministeriet og Finansministeriet, og at jeg haaber i Samlingens Løb at kunne forelægge et Lovforslag derom.

En Række Medlemmer, de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), Vejle Amts 6te Valgkreds (Jessen), Præstø Amts 3die Valgkreds (Frandsen) og Præstø Amts 2den Valgkreds (Anton Jensen), have talt om Støtte til Vaabenbrødrene, og til Dels have de ogsaa talt om Veteranerne i al Almindelighed. Jeg har med Hensyn til Vaabenbrødrene allerede sagt min Mening: at jeg vil stille mig velvillig til Tanken om at yde deres Kasse en Støtte, saa at de vedblivende kunne yde deres Medlemmer en passende Hjælp. Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds mente, at en direkte Hjælp til hver enkelt Vaabenbroder, altsaa en direkte Ydelse fra Staten til hver enkelt Vaabenbroder, var at foretrække fremfor et Bidrag til deres Kasse, eller, rettere sagt, maaske mente det ærede Medlem, at vi skulde gaa til at yde alle Veteranerne en Pension. Det er et Spørgsmaal, som meget ofte har været for, og selvfølgelig vækker det altid megen Sympati. Men det kan ikke fordøjes, at det er en Tanke, som, hvis den skal realiseres, vil koste overordentlig mange Penge. Jeg beder om, at vi foreløbig nøjes med et mere beskedent Beløb, og at vi samle os om at støtte Vaabenbrødrenes Kasse.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) ønskede, at jeg skulde søge at gennemføre en Ændring i Loven af 26. Marts 1870, for at faa gennemført for alle Etater ensartede Regler for Beregning af Alderstillæg i Lønssatserne. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at Meningene skulde være, at saa skulde de specielle Regler med Hensyn til at medtage Alderstillægene ved Oprykning, som findes i de senere Lønningslove, falde bort og vige for den almindelige Bestem-